

JEZUITA (3) *sb m*

jezuíta (2), **jozuíta** (1); *jezuíta CzechEp, ActReg; jozuíta PudłFr.*

e prawdopodobnie jasne (tak w Jezus); o jasne.

pl N jozuíte [zapis: -ę] (1). ◇ G jezuit(o)w (1). ◇ L jezuitach (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Członek zakonu Societatis Iesu założonego w r. 1534 przez Ignacego Loyolę (3) : o iákichści Iezuitách mnichach/ piŕze Eraŕmus in annot. noui testamenti. Mar. 6. CzechEp 65; Ieŕt téz tu z Polŕki Kŕŕdzów nabożnych niemáło/ Przeto chcę/ áby ŕye im co po mnie doŕtáło: [...] Iozuítę/. iż mi ŕye bárzo podobáią: Niech mię wždy przyáicielem ŕwoim potym znáią. PudłFr 78.

a. *Koŕciół albo klasztor jezuitów [tylko w pl] (1) : Prima Ianuary Krol był v Iezuitow Vŕŕiętey Barbary ActReg 8.*

Cf JEZUBITA, [JEZUIDRA]

KCh